

אור הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

לך-לך • ח' חשוון תשע"ד 45

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	החודש	העמוד	ליקו"מ
יום	בחודש	בליקו"מ	י"ד ח"ב
שבת	ח'	מד:	רס"ט
ראשון	ט'	מה:	ר"ע
שני	י'	מה:	רע"א
שלישי	י"א	מו:	רע"ב
רביעי	י"ב	מו:	רע"ג
חמישי	י"ג	מו:	רע"ד
שישי	י"ד	מו:	הה"ע

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

הל תרומות ומעשרות ג' - ראשית הגז ג'

א. צריכין לראות לכף את יצרו על ידי עסק התורה הקדושה ואז יוצאין מחמשים שערי טמאה לחמשים שערי קדשה שזהו עקר בחינת התורה שנתנה לחמשים יום. (ג-ז)

"זוכין על ידי התורה לשבר ולבטל שער החמשים של הטמאה שעל ידי זה נתבטלין כל שערי הטמאה שניקתם משער החמשים."

ב. אין הדבר כמו שנתקמה לך שאין אתה יכול לעבד ה' ותבדק כי אם כשעתלה לשמים שתעשה עבודות שאין בידך לעשות שהם גבוהים ממך כגבה שמים. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו. (ג-ז)

"ה' יתברך חפץ מהאדם שיעשה מה שאפשר לו לפי מדרגתו, דהיינו שילך מדרגא לדרגא, דהיינו שימשך עצמו מעט מעט כמו שאנו מבקשין בכל בקר שתרגילנו בתורתך שתרגילנו דיקא."

ג. כשנתן קמונו, שהוא בחינת שמאל להצדיק העובד ה' באמת שהוא פלו ימין בחינת ארץ ימים בימינה על ידי זה נכלל שמאל בימין שהוא כלל כל התקונים. (ד-ז)

"העקר לתן צדקה בכונה זו כדי להתקרב ולהתקשר להצדיקי אמת שהם בבחינת פלא ימינא, כי כל מה שהצדיק גדול ביותר הוא נכלל בימין יותר, וזה

ליהוסי מוהר"ן

סיום הספרה"ק

"עקר האמונה הקדושה להאמין באמת בחדוש העולם שה' יתברך ברא את כל העולם יש מאין המחלט אחר העדר גמור שזה אמונת כל ישראל, אבל צריכין לעסק בזה כל ימיו ולחפש ולבקש את עצמו בכל עת איך הוא אוחז בהאמונה הקדושה הזאת, על פן צריכין ללמד הרבה ביגיעות רבות אצל בחינת הישיבה הקדושה שזה בחינת סיום התורה והתחלתה בכל שנה ושנה בחינת הפך בה והפך וסיב ובלה בה וכו'. כי זה כל האדם שבה רק בשביל זה לעולם בגין דישתמודעין לה לדעת ולהפיר אותו יתברך."

השמחה רבה, "שמחת התורה", "אשריכם זרעי על כל מים" ¹ "ואין מים אלא 'תורה' שנאמר: הוי כל צמא לכו למים" ² "זלגו עיניו דמעות של רבי אלעזר בן שמוע: אמר אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה חביבין עליכם ביותר", קרא עליו המקרא הזה 'מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי וגו'." ³

"כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה, אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאך." ⁴ הצמאון--- כל המים המלוחים של התאוות אינם יכולים להרגיע את צימאוננו של האיש הישראלי. גם רוב שפע והנאות העולם הזה אין ביכולתם לספק את נפשו הכמהה והמתגעגעת של האיש הישראלי.

הפתרון הוא רק "רוח!" כשהרוח תיזל כמים, כש"רוח ה'" תמלא ותרווה את העולם, העולם יתמלא באווירה הזכה של רוחניות, יתגלה "נועם ואור הנשמות". יתחיל חיפוש אמת, חיפוש פנימי. יפסיקו התחרויות המדומות והשקריות. יתחיל אז העולם לנוח מזעפו, לנוח מכעסיו, מלחציו...

גם היום ה"רוח" הזו נמצאת, היא קיימת. היא כבר התחילה להתגלות בעולם, להכות שורשים, להאיר את העולם ב"אור יקרות". רק חיפוש אחריו- לחפש אותו, להתחבר אליו.

אשרי הזוכה לבחור כשיש עדיין בחירה, לבחור גם כשהעולם עוד חשוך. כי שכרו הוא פי אין קץ.

"ואמר שהוא מצוה גדולה ללמד ספרו הרבה".

"ואם יתמידו בספריו יכולין לזכות להיות נעשה איש כשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים". ⁶ "ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו." ⁷

"לא בשמים היא", ההזדמנות ביד. בקצת מאמץ יום יומי, אפשר להגיע להמון!!! פרוטה לפרוטה מצטרפת. עמוד לעמוד מצטרף לספר שלם. מעט מאמץ בעקביות יום יום משנה את האדם ללא הכר. העיקביות היא הכלי המנצח ביותר! האדם מגלה בעצמו כלים שאפילו לא חלם שהם קיימים. הכל תלוי ברצון! כי "העיקר הוא הרצון" ⁸...

1. לקוטי הלכות חו"מ - הל' נויקין הל' ה
2. ישעיה לב-כ. 3. עבודה זרה ה-ב.
4. מנחות דף יח-א. 5. ישעיה יא-ט.
6. חיי מוהר"ן - שמי"ז. 7. חיי מוהר"ן - שמי"ט.
8. שירות הר"ן - נ"א.

קשר והתחברות

הצדיקים אמתיים הם מקשרים חכמה תתאה
בחכמה עלאה. כי שיחתן של הצדיקים אמתיים
שהם משיחין ומספרים שיחת חליון, היא יקרה
מאד מאד, וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה
'שיחתן של תלמידי חכמים צריכין למוד',¹ כי
הצדיק האמת בונה עולמות החרבין ומגביה
חכמה תתאה ומקשרה לחכמה עלאה על ידי
שיחתו וספורי דבריו, שמדבר עם המון עם.

חכמה תתאה

"ידע, כי כלל התורה הקדושה הוא בחינת חכמה
עלאה, וכלל החכמות שבעולם נמשכין מבחינת
חכמה תתאה".²

שכל, מדע, השכלה, וכל חכמות העולם הזה כולם נמשכים מחכמת התורה הקדושה. על האדם לזכור תמיד שכל חכמה שיש בעולמינו שורשו וינקתו הוא רק מחכמת התורה הקדושה.

אם האדם חלילה חושב שחכמות העולם הם איזו "ישות" נפרדת, הוא שוכח שהשורש של הכל זה

פנינה

על התורה

"על ידי צדקה נעשה זה היחוד
וההתחברות של חכמה תתאה בחכמה
עלאה בשלמות גמור מאד".

הסיבה שעל-ידי הצדקה נעשה היחוד הזה ביותר: משום שכשאנו רואים את העני כשהוא עכשיו כביכול זרוק, מחוסר כל הנצרך לעזרתנו. במבט גשמי מנותק, נראה שזה מחמת שהוא לא הצליח, אין לו מזל. כלומר יש כאן בעולם מערכת גשמית, המצליח ועובד כראוי הוא מפרנס את עצמו, ובטלן או עצלן נושא במחיר.

כשהאדם מפרש מלחמו לדל, הוא מגלה שהוא יודע שהכל מאת ה', עניות, פרנסה, הצלחה. כי זה שהוא חתך מכספו, זה רק כי הוא מאמין שיש מלך לעולם המקיים בחסדו הכל.

*

זה הסיבה שצדקה בכוחה לבטל כל דין, כי כמבואר כפי הגילוי והחיבור של העולם לה' כך נמתקים הדינים, לכן זה שבכח הצדקה גרם ליחוד הזה "בתכלית השלמות", וודאי שמסיר וממתיק מעצמו את הדינים.

*

"ועל פן ה' יתברך מזהיר מאד מאד
את ישראל לתן צדקה, כי ה' יתברך
חפץ מאד מאד להעלות השכינה
מהגלות, אבל כביכול, אין הדבר בידו
יתברך בבחינת הכל בידי שמים חוץ
מיצאת שמים, הינו שזה אין בידו
כביכול, כי עלית השכינה מהגלות זה
תלוי בהתעוררות התחתונים על ידי
אתערותא דלתתא דיקא."

(ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות צדקה הלכה ב)

חכמת התורה, על-ידי-זה הוא ב"בחינת "ונרגן מפריד אלופ" ³ ש'מפריד אלופו של עולם", וזה נקרא "גלות השכינה" כי הגלות היא כששוכחים ומתרחקים מהשם.

מצוות התורה

זאת הסיבה שמצוות התורה הם מלובשים דווקא בדברים גשמיים, כי כל דברי העולם הזה שורשם הוא רוחני, ועבודתנו הוא לקשר את כל הדברים הגשמיים לשורשם הרוחני.

"פגון ציצית מחוטי צמר וכן תפלין מעור
בהמה טהורה וכיוצא בזה בכל המצוות. ועל
ידי שמקיימין ועושין המצוות על ידי דברים
גשמיים מזה העולם, על ידי זה נעשה יחוד נפלא
וההתחברות גמור שמתחבר חכמה תתאה בחכמה
עלאה, כי מתחבר החיות והחכמה של זה העולם
שהיא בחינת חכמה תתאה לחכמה עלאה שהיא
בחינת התורה והמצוות. מאחר שעושה מצוה מן
התורה על ידי דבר גשמי מזה העולם וזה בחינת
יחוד קדשא בריה הוא ושכינתה שנעשה על ידי
כל המצוות של התורה".⁴

אתערותא דלתתא

עבודת חיבור וקישור העולם הזה לשורשו הרוחני, רצון ה' שתעשה דייקא על-ידי מעשי התחתונים, **"כי זה עקר בריאת העולם כדי שיהיה להאדם**
בחינה. ואנחנו בזה העולם נעבד אותו יתברך
ויתקיים העולם על ידי התעוררות התחתונים
בחינת אתערותא דלתתא".⁴

זו הסיבה שכשאדם נכנס לעבודת ה' עובר עליו מה שעובר. כי ה"עבודה" צריכה להיעשות דווקא על-ידי התחתונים, דווקא על-ידי האדם! שהוא בכל פעם יעלה מדרגא לדרגא. רק כך מתקנים את העולם ומחברים אותו לשורשו הרוחני. ⁴

עם ישראל

כשחש ושלוש עושים פירוד בין עולמינו לשורשו הרוחני, חושבים שיש מציאות נפרדת של "עולם". זה מגביר את מידת הדין ונותן לו כח לשלוט על העולם. כי בפירוד שהוא גרם הוא כביכול הגלה את השכינה והמליך תחתיה את הסטרא אחרא – המקטרג הגדול.

עם ישראל המקשרים את הכל לשורשו הרוחני על-ידי שמקיימים את מצוות התורה, בזה הם מתקנים את העולם, מפחיתים ומבטלים ממנו את מידת הדין ומגבירים בו את מידת הרחמים. כשיזכו לעשות את הקשר הזה בשלימות יהיה תיקון העולם. ⁴

צדיקים

כל העבודה הוא לגלות כאן בעולם את "מלכות ה'", לקשר ישות העולם לשורשה הרוחני, עדי תתגלה "וידע כל פעול כי אתה פעלתו". וזה יהיה עבודתו של משיח לגלות מלכות ה' בתכלית עדי "תמלא הארץ דעה את ה'". ⁵

הצדיקים בכל דור משתדלים מאוד בעבודה זאת: **"וזה ענין מה שהצדיקים מדברים עם**
אנשים שאינם הגונים או אפלו עם עכו"ם (אך
כשמדבר עם עכו"ם, אזי הצדיק מוציא הטוב
ממנו, והוא נשאר אפס וריק, שזה בחינת מה
שהרג משה את המצרי, כי פש הצדיק מדבר

עושה תקון גדול
 ליקוטי הלכות / המשך
והחשב פאלו קים
כל התורה בלה."

ד. מי שהוא במקום שהוא כשאינו יודע שום עצה ותחבולה איך להתקרב לה' יתברך ממקום כזה אזי צריך להרים ידיו לה' יתברך. (ד - ה) **"על ידי שמרים ידיו לה'**
יתברך שיש בהם ימין ושמאל
על ידי זה כולל הכל בימין על
ידי עצם השתוקקותו בכלות
הנפש בהרמת ידיו לה' יתברך
וכוסף אל התכלית האמתי
ששם כלל ימינא."

ה. עקר אהיות הסטרא אחרא הוא מן המחלקת, כי הם בבחינת מחלקת. (ראשית הגו א)

ו. כשנתגלה מלכות דקדושה אזי נתגלה מלכות משיח. (הלכה ב) **"עקר מלכות משיח שיבוא**
במהרה בימינו הוא רק לגלות
מלכותו יתברך, כביכול, ואז
תמלא הארץ דעה את ה' וכו'."

ז. כל זמן שאינו נקי מהעונות בנדאי אין דעתו שלמה כפי מה שלא נקה עצמו מהעונות ומתפאות עדין. (ג - ג)

ח. עקר כל העונות הם פגם הברית. (ג - ח)

ט. התורה הוא הדעת כי על ידי התורה זוכין לדעת אותו יתברך. (ג - י)

י. עקר התקון על ידי השתיקה שזהו בחינת לבישת מנעלים כדי לנעל ולסגר הקנל שהוא בחינת דבור. (ג - יד)

"כמו ששמבאר במקום אחר
שלא לדבר מה שאין צריכין
כי כל הדברים יגעים לא יוכל
איש לדבר, כי הדבור הוא
הדעת וצריכין לשמרו מאד."

יא. כל דבורי התורה בנדאי צריכין לדבר כל אחד עם חברו ותלמידיו. (ג - יד)

עם רשעים, והצדיק מגביה שכלו
ומקשרו להשם יתברך, אזי מעלה
ומקשר שכלם ממקום שהם להשם
יתברך. כי הצדיק האמת מצמצם
שכלו, ומדבר עמם בחכמה נפלאה
ובמלאכה גדולה, ומקשר כל
הדבורים להשם יתברך, ועל ידי זה
מביאם לידי תשובה".²

1. עבודה נכה יט. 2. ליקוטי תו" צ"א ח"ב. 3. משלי ט"ז. 4. ליקוטי הלכות יו"ד - הלכות צדקה הלכה ב. 5. ליקוטי יו"ד - ראשית הגו ב.

ותמלא פגימת הלבנה ותוציא ותקים השכינה מגלותה ויהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה תמיד ביחודא שליט, ותמתיק ותבטל כל הדינים שבעולם, ותמחול ותסלח ותכפר כל חטאתנו ועוונותינו ופשעינו, ויהיו כל האנפין נהירין, וכל חידו וכל חירו ישתכח בכל עלמין, ויתקים: "ותרב חכמת שלמה". ויאירו כל האורות באור גדול ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתגדל ויתגלה הדעת והשכל האמת בעולם. "וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה". ונהיה מקושרים בך בקשר אמיץ וחזק תמיד לעולם ועד, ונזכה לקים מקרא שכתוב: "אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי".

(לקוטי תפילות ח"ב - נ"ו)

אַשְׁרֵינוּ שְׁזָכֵינוּ

בְּכַח הַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים, נִזְכָּה לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה
 "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן" שְׁיִצָּא בְּעוֹלָם, הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה"¹
 "הַלְמוּד בְּחַבּוּרָיו הַקְדוּשִׁים, הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה"²
אַשְׁרֵינוּ שְׁזָכֵינוּ לְזָה, זֶה הֶלְקֵנוּ מְכַל עַמְלָנוּ³

אשרינו אשרינו שיש לנו כאלה תורות
 עצות חודרות, פורצות את החומות
 תורות המאירות את העולם, באור יקרות
אַשְׁרֵינוּ שְׁזָכֵינוּ לְזָה, זֶה הֶלְקֵנוּ מְכַל עַמְלָנוּ³

"הכל בידי שמים, חוץ מיראת שמים"⁴
 רוצו באש ובמים, ל"אוצר של יראת שמים"⁵
 לקבל יראה ועול מלכות שמים
אַשְׁרֵינוּ שְׁזָכֵינוּ לְזָה, זֶה הֶלְקֵנוּ מְכַל עַמְלָנוּ³

"נחל נובע מקור חכמה ושמחה ואמונה"⁶
 ירפא אותנו, בעשרה מיני נגינה
"זֶה יִנְחַמְנוּ מִסַּעֲשֵׁנוּ וּמִעֲבֹבֵי יְדֵינוּ"⁷

אַשְׁרֵינוּ שְׁזָכֵינוּ לְזָה, זֶה הֶלְקֵנוּ מְכַל עַמְלָנוּ³

1. ליקוטי הלכות א"ח - נטילת ידים לסעודה וביצעת הפתו. 2. חיי מוהר"ן - שמו"ו. 3. ימי מוהר"ת - ח"א - ה. 4. ברכות דף לג - ב. 5. חיי מוהר"ן - רצ"ה. 6. סיפורי - מעשה ר"ג. 7. בראשית פרק ה - טו.

1 תְּרַא הָאֵשָׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תִאָּהֵהּ הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְסַד הָעֵץ לְהַשְׁפִּיל, "עץ הדעת", איזה תאווה? כמה טוב ומרשים היה נראה העץ? איזה נחמד הוא היה? אך בסופו של דבר הוא המיט אסון לדורות--
 הרחוקים מאמת, לא זזים מהמילה "אמת".² בכל מקום, בכל צְמָה, בכל אפשרות הם צועקים: "אמת", "ישרות", "רחמנות" ושאר סילים מכובסות. הם אהבים להראות לכולם כמה הם "יפיי נפש"--

במקום שנגמרת החיצוניות שם מתחילה הפנימיות... הרחק הרחק מ"המילים המגוהצות", הרחק הרחק מהזרקורים, הרחק מכל התהילות והתשבחות, "בחדרי חדרים". שם הוא מבחן האמת! שם מתגלה מה באמת מכיל הקנקן. החכם האמיתי לא רק שאינו מתרגש מהחיצוניות, עוד הוא בורח מזה, הוא מתרחק ונזהר מ"זוהר שקר החיצוניות" ונתפס לעומק עומק הפנימיות.

ארץ-ישראל הקדושה. מי יוכל לתאר ולשער מעלתה וקדושתה? הארץ הקדושה-שכל קדושתו של האיש הישראלי תלויה בו,³ "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ דָּרָשׁ אֶתְּךָ תִּמְיֵד עֵינֶיךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׂנֵה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה."⁴ ובכל זאת הארץ כלפי חוץ היא נראית כמו כל ארץ - לכל דבר. אותם שמים, אותו עפר, אותם עצים. מהו אם-כן הסוד?

בפנים! בפנימיות של הארץ הקדושה - ארץ ישראל, היא בוערת בשלהבות אש לה.⁵ השמים, הארץ והעצים הגשמיים בפנימיותם הם אינם נמצאים כלל בתחומה של עולם העשייה - עולם הגשם.

הצדיק הקדוש. קודש קודשים, ספר תורה מהלך,⁶ הצדיק שהוא "מְצַב אֶרְצָה וְרָאשׁוּ סְגִיעַ הַשְּׁקִימָה".⁷ בצלמו ובדמותו הוא כאחד האדם. הוא אינו ניכר לא לפי גודל זקנו, לא על-פי פניו ההדורות או תנועות מיוחדות האומרות "כולו קודש". ואפילו שאין בו שום שינוי משאר כל אדם, "גופו הגשמי" - הוא גוף קדוש, טהור ומזוכך. גופו הגשמי הוא "ענין אחר לגמרי" מגוף כל אדם.
כי הכל הולך אחר הפנימיות!!!

1. בראשית פרק ג. 2. ליקו"ה א"ח - ברכת השחר ה: "דְּבֹר אֶמֶת אֵינוּ זָן סְפִיקָם וְכו' ע"ש. 3. ליקו"מ תו"כ. 4. דברים י"א - י"ב. 5. ליקו"מ תו"מ "והוא בחינת שמים, אש ומים. וגם כן בחינת ארץ ישראל. 6. מסכת מכות כב - ב: "אמר רבא כמה טפשי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה". 7. בראשית כ"ח - י"ב.

שרפי-מעלה

הברכות שאמר, לא אומר ברכת "שלא עשני גוי", שגוי אינו נוטל ידיו, אם-כן זהו צריך להיות הברכה הראשונה. "דיא הערשטי ברכה אז מען איז ניט קיין גוי".

ומאנשי שלומינו לא שמעתי כלל הסיפור הזה, וכן יש בענין אחד בהפרפראות לחכמה מהרב מטשעהרין, שסיפר בשם העולם שמספרין בשם רבינו ז"ל והוא לא שמע זאת מאני"ש. (כתבי יד ר' שמואל הורביץ)

הברכות שאמר, לא אומר ברכת "שלא עשני גוי". ענה ואמר: שכבר אמר תכף אחר נטילת ידים. שאלוהו מדוע ברכת תיכף אחר נטילת ידים ולא בסדר הברכות? ענה ואמר: שעל-פי הגמרא נסדר סדר הברכות על-פי הקדמת עשייתן, למשל: בעת שמלביש את עצמו מלביש ערומים וכו', ואצלו מובן שכיון שתיכף שקם נוטל ידיו אם-כן זה קודם לכל

שמעתי מהרב ר' חיים זוננפלד ז"ל: שרבינו ז"ל בעת שהיה עדיין קטן ולמד אצל המלמד שקורין "דרדקי מלמד", פעם אחד בכה. ושאלו אביו מדוע הוא בוכה? וענה: מפני שהמלמד הכה אותו. ושאל להמלמד מדוע היכה אותו? וענה מפני שבין

עדין לא נמצא מי ש'חזק כל כך בעצות נפלאות פאלו כמו אדונינו מורנו ורבונו זכרונו לברכה, אשר מחזק ומקים ומשיב את כל הנפשות אפלו הירודים מאד מאד בכמה מיני לשונות עמוקים ותמימים. וכולם נלקחים ממקום ש'נלקחים דלית מחשבה תפיסא תמן. ולהתחיל לדבר מהם צריכין לחזר ולבאר כל ספריו הקדושים. על כן תחשב דרכיך ותשוב רגלך אל עדותיך - הוא חדושי תורה הקדושים אשר גלה לנו. הפך בהם והפך בהם וסיב ובלה בהם ומהם לא תזוע שאין לך מדה טובה מהם. יתר מזה אין להאריך.²

1. כמבואר כל זה בליקו"מ תורה י"ז, וכמבואר בליקו"מ חו"מ - טוען ונטען ה, שזה נאמר על כל אחד מישראל. 2. עלים לתרומה - קצ"ג.

לקוטי מוה"ר"ן

סיים הספה"ק

אשרוהו! שוכרו!

אוצרותיי. ספר ששם תמצא עצות בכל מקום ומצב שתהיה, אם תתמיד, תדבוק בעצות, תקיים אותם מובטח לי שתזכה לכל היקר המוכן לך אחר שתחזור. אך אנא: תמיד תמיד, בכל מצב, תראה אותי מול העיניים, תזכור את אהבתי העצומה אליך, אל תזוז מהעצות שאני שולח לך!

הנשמה הקדושה שמעלתה היא מעל לכל העולמות, ואיתה התייעץ הקדוש ברוך הוא בעת בריאת העולם, היא ירדה לעולם על מנת שלא תאכל "נהמא דכסופא", ושכרה ותענוגיה שתזכה אליהם יהיו בזכות ולא בחסד המבייש את המקבל.

אך כאן בעולם הגשמי, בגוף גשמי, במלחמה עם המלך הזקן והכסיל, האדם שוכח את מעלתו. ועל כן חובתו להזכיר לעצמו מאיזה מקום גבוה הוא נמשך, ואיך הוא חלילה יתן לעצמו לילך לכליון והפסד. ולכן חזק ויתחזק בעצות וחזוקי הצדיק תמידין כסדרם, רק-כך בכח עצות הצדיק הנמשכים משורשי שורשי התורה יזכה להגיע למה שהוא צריך:

"עדין אתם צריכין לשום לב איך היצר הרע מלך זקן וכסיל מסבב את האדם מכל צד ובונה עליו מצודים גדולים עד שיהיה בלתי אפטר לעמד נגדו, לולא ה' עזרתה לנו בכל יום. וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו וכו'. ואף על פי כן יש איזה צד בחירה לאדם.

אבל זה? ידענו מכבר שאין נמצא בשום מקום עצות נפלאות אמתיות כמו בספריו הקדושים, וכמו הדבורים שנדברו בינינו שנובעים מדבריו הקדושים שקבלנו בכתב ובעל פה. זכרו זאת היטב והתאוששו והתחזקו והיו לאנשים, ואל תהיו מה שקורין "שלימזלניקס". הביטו וראו כי כל העולם מלא מכאובות יותר מהם. וכל מה שעובר עליך ועל כלכם כבר עבר על כל מי שרצה לכנס להתקרב אליו ותברך הן בדור הזה הן בדורות הקודמים. זכר! מות עולם בינו שנות דור נדור הזהירנו משה רבנו עליו השלום. והוא מצוה וחיוב על כל אדם. כי מי שאינו טפח יכול להבין ממה ששמע וראה בספרים את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש עם כל אהד בכל דור נדור אשר רבים רבים נטרדו על ידי אלו הסבובים והבלבולים וכו' רחמנא לאלן.

ואשרי אותם ש'נשארו קיימים בעבודתם ועקר היסוד של אותן ש'נשארו הוא על ידי התחזקות אמתית שהבינו מה שנעשה בעולם ולא הניחו עצמן להפיל בשום אופן. אבל

אין שום שיח קוצני שלא נפל חלל לקרני השמש היוקדות במקום. חוץ מזה נראים כאן רק חול, הרים של חול לרבבות. מטפס הוא על פסגות ההרים ויורד במורדותיהם. בבוקר חשוף הוא לחום ולשמש היוקדת. ובלילה כשהשמש סוף סוף מצניעה את קרניה, מכה הקור במלוא העוצמה ללא רחם.

הוא כבר זמן רב בדרך. מסתכל הוא על עצמו, לא יאומן. כמה שתלאות הזמן היכו בו ללא הכר, כמה הם שינו אותו, הוא בחיים לא היה חולם שהוא זה שיגיע למקומות נידחים אלו. מלמטה נראים בבירור הארמונות היפים והמרהיבים, בנייני ענק, מדהימים ביופים. אך עלי להיזהר מהם ביותר. האויבים השוכנים שם ידועים ברשעותם ובאכזריותם, אוי לי! אם חלילה אפול לידם. כמה הם יושו לטרף שמן כל כך.

אי, כנראה מרוב שהייתי טרוד במחשבותיי נתקלתי באיזה אבן. נו, זה כאן דבר שבשגרה. אבל מדוע כל-כך קשה עכשיו הדרך, זה בכלל לא משהו רגיל, ההר כאן כל כך מחליק, ההר הזה שעליתי עליו הוא עקום, הוא תלול ומסוכן כל כך, בכל רגע אני עלול ליפול ולהתרסק, אבל לא. לא אוותר! לא אתן את זה לעצמי, אחזיק מעמד בשארית כוחותי, בטיפת דם האחרונה אחזיק ואשמור על עצמי שלא חלילה אלך לטמיון, שלא אפסיד את השליחות החשובה שלכן נדדתי עד למקום נידח זה בטלטול כל-כך קשה ומפרך.

בימים הטובים כשהייתי מסתופף בצל אבי הגדול, הייתי "בן המלך". כמה טוב היה לי. אבי כל-כך אהב אותי, הייתי כל כך קרוב אליו, על המהלכים הכי גורליים הוא היה מתייעץ איתי.

יום אחד הוא קרא לי, ואמר לי 'בני היקר, יודע אתה את אהבתי אליך, כמה אתה קרוב לליבי, לכן חשבתי שראוי שגם כל העם יעריכו אותך, יכירו בחשיבותך מצד עצמך, מצד מעשיך הנועזים למען הממלכה כולה.

לכן ברצוני לשלוח אותך למשימה חשובה, משימה שאתה בני היקר, תצטרך לשהות בארץ האויב, להתקרב ולהלך בדרכים קשות ומסוכנות שלא הורגלת אליהם, מקומות השורצים מוקשים ומכשולות רבים. אך בסופו של דבר, בגמר המשימה, תראה שזה היה שווה. תראה כמה תרוויח ולמה תזכה כשתגמור את המשימה כראוי.

אך בני היקר תראה, בשביל שתצליח במשימה, בכדי שתלך ותחזור בשלום, הבאתי לך את הדבר היקר ביותר בכל